

tage Initiativet ved at udtale, at enten de fremsatte Klager er sande eller usande, er Tjenesteaanden paa Anstalten nedbrudt og Tønen korruperet. I øvrigt ønsker han, at Sagen skal udvikle sig af sig selv. Med-undertegnede *Fraentel* var hurtigt klar over, at Forholdene ved Anstalten og i Fængselsvæsenet i det hele var saaledes, at en Undersøgelse maatte iværksættes. Jeg var af Grunde, som vil blive indlysende i det følgende, klar over, at denne Undersøgelse ikke med Nytte kunde foretages af Fængselsmyndighederne selv, men maatte lægges i Hænderne paa en Dommer, men jeg ønskede netop for at undgaa Uret til nogen Side kun at give Stødet til denne Undersøgelse ud fra et tilstrækkeligt, men dog saa smalt Grundlag som muligt, saaledes at Sagen kom til at udvikle sig af sig selv og altsaa ikke bredte sig videre, end den efter sin Natur maatte. Derefter maatte man saa paa et sikrere Grundlag end maaske ensidige Fremstillinger eller rene Sladrehistorier kunne danne sig en Opfattelse af Bristen i Tjenesteforholdene saavel paa Nyborg Straffeanstalt som i Fængselsvæsenet overhovedet, og saa først maatte Tidspunktet være kommet til at tage Standpunkt.

Hvad i øvrigt Skrivelsen af 2. Juni 1916 angaar, saa hævder den, at Tjenesteaanden paa Nyborg Straffeanstalt paa det givne Tidspunkt var nedbrudt og Tønen i Personalet korruperet, og denne Paastand skal Mindretallet nu søge at godtgøre paa Grundlag af Aktmaterialet, hvorefter der saa, foranlediget bl. a. ved Flertallets Udtalelse om *sin* Vurdering af Forholdene paa Anstalten, *efter* at Undersøgelsen er afsluttet, kan være Anledning til at undersøge, hvorvidt Flertallets Haab med Hensyn paa Nutid og Fremtid maatte være begrundet.

Mindretallet aftrykker da først Bilag 6, som medfulgte Skrivelsen af 2. Juni 1916 til Fængselsdirektøren, og som er Afskrift af en Klage, der under 26. December 1915 er indgivet direkte til Fængselsdirektøren udenom Fængselets Inspektør fra en Betjent ved Nyborg Straffeanstalt, og hvori vi kun udelader Navne og to grove Ukvems-

ord, som vi af Sømmelighedshensyn ikke mener at burde aftrykke. Klagen lyder:

„Til Direktøren for Fængselsvæsenet, København.

Undertegnede Fængselsbetjent A. B. J. tillader mig herved ærbødigst at henvende mig til Hr. Fængselsdirektøren angaaende flere Forhold paa Nyborg Straffeanstalt, specielt Hr. Vagtmester S.' Forhold overfor mig. I Aaret 1913, kort efter, at S. og jeg var kommet til Nyborg, sad vi i Frokosttiden i Betjentmessen, 1ste Sal, nordre Fløj, og spiste sammen med flere af de nye Betjente, hvorimellem var K., Skomager N., Køkkenmesteren og flere andre, og da siger S. uden Foranledning fra min Side, at jeg var en Snothas, en Snotnæse og en Gadedreng, som ikke skulde rende efter hans Kone, en Beskyldning, der var saa meget ærefornærmende for mig, eftersom jeg aldrig har gjort det, han beskylder mig for. Senere, da S. blev fungerende Vagtmester, og jeg blev Reservévagtmester, blev vi en Tid ret gode Venner, og fortalte S. mig flere Ting, bl. a. at Direktøren var en , naar han kunde gaa hen og ansætte saadan en Mand som E. P. som Overbetjent, som var blevet anbefalet af en Tugthuskandidat og Forbedringshusfange som P., og hvis Kendskab til Fængselsvæsenet kun udstrakte sig til, at han havde gaaet og hvidtet Lofter for Inspektøren paa Vridsløse. Endvidere havde S. sagt, at han havde spurgt Hr. Inspektør G., hvor han kunde gaa hen og give saadan en Mand som E. P. en Anbefaling, som kun havde været paa Christianshavn 1/2 Aar, og som Hr. G. jo ellers ikke kendte. Endvidere, at Direktøren jo ikke maatte have meget Forstand paa Fængselsvæsen, naar han kunde ansætte en Mand som J. til Portner, der kun havde været saa kort Tid ved Fængselsvæsenet, men det var naturligvis, fordi han havde rendt og været Skostryger for A. H. i Horsens, medens S., der havde været saa længe ved Fængselet, ikke havde faaet